

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-160/17

**Raoul Thybaut ir kt.
prieš
Région wallonne**

(*Conseil d'État* (Belgija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Aplinka – Direktyva 2001/42/EB – 2 straipsnio a punktas – Sąvoka „planai ir programos“ – 3 straipsnis – Tam tikrų planų ir programų poveikio aplinkai vertinimas – Miesto konsolidacijos teritorija – Galimybė nukrypti nuo miesto planavimo reikalavimų – „Planų ir programų“ dalinis pakeitimas“

Santrauka – 2018 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas

Aplinka — Tam tikrų planų ir programų poveikio aplinkai vertinimas — Direktyva 2001/42 — Planas ir programa — Sąvoka — Miesto konsolidacijos teritorija, patvirtinta nutarimu, nustatančiu urbanizacijos projekto geografinę zoną ir leidžiančiu nukrypti nuo tam tikrų urbanizacijos reikalavimų — Įtraukimas

(Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/42 2 straipsnio a punktas, 3 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies a punktas)

2001 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/42/EB dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo 2 straipsnio a punktą, 3 straipsnio 1 dalį ir 3 straipsnio 2 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad nutarimas, kuriuo patvirtinama miesto konsolidacijos teritorija, kurios vienintelis tikslas yra nustatyti geografinę zoną, kur būtų galima įgyvendinti urbanizacijos projektą, skirtą pertvarkyti ir vystyti miesto funkcijoms, pagal kurį reikės nutiesti, pakeisti, išplėsti, panaikinti sausumos kelią ar jo atšaką ir sukurti, pakeisti, išplėsti ar panaikinti viešąsias erdves ir kurį įgyvendinant leidžiama nukrypti nuo tam tikrų miesto plėtros reikalavimų, dėl šios galimybės nukrypti priskirtinas sąvokai „planai ir programos“, galintys daryti reikšmingą poveikį aplinkai, kaip ji suprantama pagal šią direktyvą, ir dėl jo turi būti atliktas poveikio aplinkai vertinimas.

Visų pirma SPAV direktyvos 2 straipsnio a punkte numatytos sąvokos „planai ir programos“ apibrėžtyje įtvirtintos dvi kumuliacinės sąlygos: pirma, kad juos rengtų ir (arba) priimtų valdžios institucija nacionaliniu, regioniniu arba vietiniu lygiu arba rengtų valdžios institucija, o priimtų parlamentas arba vyriausybė, laikydamiesi teisėkūros procedūros, ir, antra, kad jų reikia pagal įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas.

Antra, reikia pažymėti, kad pagal SPAV direktyvos 3 straipsnio 2 dalies a punktą turi būti sistemiskai vertinamas planų ir programų, kurie rengiami tam tikriems sektoriams ir nustato tolesnio projektų, išvardytų PAV direktyvos I ir II prieduose, vystymo pagrindus, poveikis aplinkai (šiuo klausimu žr. 2010 m. birželio 17 d. Sprendimo *Terre wallonne ir Inter-Environnement Wallonie*, C-105/09 ir C-110/09, EU:C:2010:355, 43 punktą).

Dėl pirmos iš šių sąlygų reikia pažymėti, kad iš SPAV direktyvos 3 straipsnio 2 dalies a punkto formuluotės matyti, jog ši nuostata skirta, be kita ko, „miestų ir kaimų planavimui ar žemės naudojimui“.

Dėl klausimo, ar aktas, kaip antai ginčijamas, apibrėžia tvarką, kurią taikant projektams įgyvendinti gali būti išduoti leidimai ateityje, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog sąvoka „planai ir programos“ susijusi su bet kuriuo aktu, apibrėžiant atitinkamame sektoriuje taikomas taisykles ir kontrolės procedūras nustatančiame visumą kriterijų ir taisyklių, privalomų laikytis išduodant leidimą dėl vieno ar kelių projektų, kurių pasekmės gali būti reikšmingos aplinkai, ir juos vystant (2016 m. spalio 27 d. Sprendimo *D'Oultremont ir kt.*, C-290/15, EU:C:2016:816, 49 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

Šiuo apsektu sąvoka „visuma kriterijų ir taisyklių“ turi būti suprantama kokybiškai, bet ne kiekybiškai. Iš tiesų reikia vengti galimų SPAV direktyvoje nustatytų įpareigojimų apėjimo strategijų, kurios gali lemti priemonių suskaidymą į dalis, šitaip mažinant šios direktyvos veiksmingumą (šiuo klausimu žr. 2016 m. spalio 27 d. Sprendimo *D'Oultremont ir kt.*, C-290/15, EU:C:2016:816, 48 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

Remiantis tuo galima daryti išvadą, kad nors tokia akte nėra ir negali būti pozityvių reikalavimų, jame numatyta galimybė lengviau taikyti galiojančių miesto planavimo reikalavimų išimtis pakeičia teisingą tvarką ir dėl to pagrindinėje byloje nagrinėjama MKT priskirtina SPAV direktyvos 2 straipsnio a punkto ir 3 straipsnio 2 dalies a punkto taikymo sričiai.

(žr. 42, 46, 47, 54, 55, 58, 67 punktus ir rezoliucinę dalį)